

## ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ В ІТ-СФЕРІ

### PUBLIC ADMINISTRATION OF TAXES IN THE IT SPHERE

Тімашов В.О., д.ю.н., професор,  
професор кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права  
*Державний торговельно-економічний університет*

Биндюк К.Г., студентка IV курсу факультету міжнародної торгівлі та права  
*Державний торговельно-економічний університет*

Стаття присвячена аналізу публічного адміністрування податків в ІТ-сфері в Україні та, на основі аналізу, формулюванню висновків і пропозицій, спрямованих на вдосконалення законодавства України у сфері оподаткування ІТ-сфери.

У роботі проаналізовані теоретико-правові дослідження у сфері публічного адміністрування податків в ІТ-сфері. Проаналізовано основні тенденції оподаткування суб'єктів ІТ-індустрії в сучасному податковому законодавстві.

У статті окреслені основи завдань податкового регулювання суб'єктів ІТ-індустрії, а також виокремлені фундаментальні принципи системи оподаткування та особливі фактори оподаткування послуг в ІТ-сфері.

Досліджено тенденції оподаткування фізичних та юридичних осіб, які провадять господарську діяльність в ІТ-сфері. Проаналізовано оподаткування фізичних осіб-підприємців, які здійснюють діяльність в ІТ-сфері на загальній та спрощеній системі.

Виокремлено ознаки, за якими фізичні особи-підприємці або юридичні особи можуть обрати спрощену систему оподаткування, встановлені ліміти доходу, які можуть отримувати зазначені суб'єкти ІТ-індустрії, перебуваючи на спрощеній системі оподаткування.

Проаналізовано оподаткування юридичних осіб – суб'єктів ІТ-індустрії на спрощеній та загальній системі. Окреслені положення щодо порядку ведення та подання податкової звітності, а також порядок сплати податків фізичними та юридичними особами, які провадять діяльність в ІТ-сфері.

Виокремлено податкові звітні періоди для суб'єктів ІТ-індустрії платників єдиного податку I та II груп, платників податку на прибуток підприємств, а також податку на доходи фізичних осіб.

Досліджені зміни в законодавстві, яким регламентується оподаткування фізичних осіб-підприємців, у зв'язку із введенням карантинних заходів та правового режиму воєнного стану. Проаналізовані останні новації законодавства у сфері публічного адміністрування податків в ІТ-сфері та досліджені положення законів та законопроектів, які мають вплинути на оподаткування у зазначеній сфері.

На основі досліджених матеріалів, були сформульовані висновки, якими окреслюються основні тенденції оподаткування ІТ-індустрії.

**Ключові слова:** інформаційні технології, ІТ-сфера, ІТ-індустрія, ІТ-бізнес, фізична особа-підприємець, загальна система оподаткування, спрощена система оподаткування, єдиний податок, податок на доходи фізичних осіб, податок на прибуток підприємств, податкова звітність.

The article is devoted to the analysis of the public administration of taxes in the IT sphere in Ukraine and, on the basis of the analysis, to formulating conclusions and proposals aimed at improving the legislation of Ukraine in the sphere of taxation of the IT sphere.

Theoretical and legal researches in the field of public administration of taxes in the IT sphere are analyzed. The basic taxation trends of the IT industry subjects in the current tax legislation are analyzed.

The article also outlines the basic tasks of tax regulation of the IT industry, it also outlines the fundamental principles of the tax system and the specific factors of taxation of services in the IT sphere.

The trends of taxation of individuals and legal entities conducting business in the IT sphere are investigated. The taxation of individual entrepreneurs engaged in the IT sphere on the general and simplified system is outlined.

Features by which individuals-entrepreneurs or legal entities can choose a simplified taxation system are analyzed, the income limits that can be obtained by these entities of the IT industry, while under the simplified taxation system are outlined.

The taxation of the legal entities – subjects of the IT industry on the simplified and general system is analyzed. The provisions on the procedure for maintaining and filing tax reports, as well as the procedure for paying taxes to individuals and legal entities operating in the IT sphere are outlined.

Tax reporting periods for entities in the IT industry of single tax payers of groups I and II, corporate income tax payers, and personal income tax are analyzed.

Changes in the legislation governing the taxation of private entrepreneurs have been investigated in connection with the spread of the coronavirus disease. The latest innovations of the legislation in the field of public administration of taxes in the IT sphere are analyzed and the provisions of the bills that have an impact on taxation in the specified field are investigated.

Based on the researched materials, conclusions were drawn out which outline the main trends of taxation of the IT industry.

**Key words:** information technology, IT sphere, IT industry, IT business, individual entrepreneur, general taxation system, simplified taxation system, single tax, personal income tax, corporate income tax, tax reporting.

**Постановка проблеми.** В умовах світової глобалізації особливого значення набуває використання інформаційних технологій (далі – ІТ). Наразі ІТ впроваджуються у сфері світової економіки, підвищують економічні та соціальні показники, відбувається стрімке зростання попиту на ці технології. Продукт інформаційних технологій вважається товаром (послугою) в сучасному суспільстві, постійний розвиток якого забезпечує високий рівень комп'ютеризації всіх його галузей та удосконалення рівня життя людей.

У багатьох країнах світу задля розвитку економіки та рівня суспільного життя, застосовуються різні інструменти податкового стимулювання до суб'єктів господарювання, які надають послуги в ІТ-сфері. Окрему увагу слід звернути на вітчизняне законодавство у сфері оподат-

кування доходів суб'єктів господарювання ІТ-індустрії, яке продовжує розвиватися та, незважаючи на певні зміни, які впроваджуються в зазначеній сфері, постійно потребує вдосконалення.

Останні роки ІТ-бізнес набирає неабияких темпів розвитку в Україні та приносить суб'єктам господарювання ІТ-індустрії значні доходи. Діючий нині механізм оподаткування доходів суб'єктів господарювання, які надають послуги у сфері ІТ, не відповідає сучасним вимогам та містить норми, що застаріли. Багатьма експертами було визнано відсутність у вітчизняному законодавстві податкових стимулів для ІТ-бізнесу та належного контролю за доходами суб'єктів ІТ-індустрії, що зумовлювало дефіцит надходжень до державного бюджету.

Тривале податкове реформування в Україні продовжується до сьогодні. Велика кількість законопроектів надходить до Верховної Ради України для регулювання питання оподаткування суб'єктів ІТ-діяльності. Однак, очікувати певних змін у найближчий час не варто, оскільки процес прийняття та підписання нормативно правових актів у зв'язку з воєнними діями на території України дещо сповіднений. Проте вивчення основних його положень у порівнянні із чинними нормами, якими регулюється адміністрування податків в ІТ-сфері, є надзвичайно важливим та визначає актуальність обраної теми.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття.**

Дослідженням питань оподаткування ІТ-сфери у своїх наукових працях займалися такі науковці – Ю.М. Бажал, М.Б. Вітер, М.Г. Делягін, В.І. Дубук, І.В. Дульська, Т.В. Єршова, А.Я. Жаліло, В.Л. Іноземцев, О.В. Коваль, Н.М. Левченко, С.С. Малець, Л.Г. Мельник, С.І. Романенко, А.О. Тимошенко, О.М. Томашевський, Л.В. Фролова, Г.Г. Цегелик та багато інших.

Аналіз та дослідження наукової літератури свідчить про те, що адміністрування податків в ІТ-сфері досі є предметом різноманітних дискусій та обговорення багатьох вітчизняних та міжнародних науковців.

Таким чином, необхідність детальної розробки теоретичних питань та практичних рекомендацій щодо застосування законодавства, яким регламентується адміністрування податків в ІТ-сфері обумовлює актуальність обраної теми дослідження.

**Метою** наукового дослідження є вивчення вітчизняного законодавства, яким регламентується публічне адміністрування податків в ІТ-сфері.

**Виклад основного матеріалу.** Згідно з даними платіжного балансу України, експорт комп'ютерних послуг у 2019 році зріс на 30,2% порівняно з попереднім роком і склав 4,17 млрд доларів. Відповідно обсяг сплачених до державного бюджету України податків та зборів збільшився на 28% і становить 16,7 млрд грн. У 2019 році надходження податкових платежів та єдиного соціального внеску від ІТ-індустрії сягнули 16,7 млрд грн порівняно з 13 млрд грн у 2018 році [1].

У 2022 році Україна посіла 12-те місце серед 23 країн Центральної, Східної, Південно-Східної та Північно-Східної Європи у рейтингу конкуренто-спроможності ІТ-сектору [2].

Вже у 2023 році обсяг експорту ІТ-послуг з України знизився до рівня 2021 року, скоротившись на 8,5%, або \$622 млн порівняно з показником 2022 року – до \$6,7 млрд [3]. Тож, важливим завданням держави являється належне нормативно правове врегулювання оподаткування ІТ-діяльності в Україні для її швидкого розвитку та підвищення рівня конкурентоспроможності.

Серед завдань податкового регулювання суб'єктів ІТ можливо виділити наступні:

- акумуляція фінансових ресурсів у централізованих бюджетних та позабюджетних фондах шляхом мобілізації податкових надходжень від суб'єктів ІТ [4];
- складання програм податкових надходжень від суб'єктів ІТ на коротко- та довгострокову перспективу з врахуванням поточної соціально-економічної ситуації та перспектив її зміни [4];
- формування принципів та бази оподаткування послуг ІТ [4];
- здійснення контролю над обсягом та структурою податкових надходжень від їх діяльності, удосконалення та спрощення процедури адміністрування [5];
- розробка пропозицій з оптимізації оподаткування послуг ІТ-технологій і зменшення ризиків при цьому як для наповнення бюджету країни так і для розвитку підприємницької діяльності у цій сфері бізнесу [6].

Поряд із фундаментальними принципами системи оподаткування науковцями були виокремлені особливі фактори оподаткування послуг в ІТ-сфері, серед яких можна виділити такі:

Встановлення податкової юрисдикції із урахуванням екстериторіальності надання ІТ-послуг. Податкова політика повинна базуватися з дотриманням принципу взаємозв'язку суб'єкта ІТ, податкових органах та територіальною юрисдикцією держави у межах її території.

Визначення об'єкта податкового регулювання. ІТ-послуги надаються в мережі Інтернет, перетинаючи кордони держав, створюючи певні проблеми при їх оподаткуванні. У такій ситуації важко встановити, звідки і в якому напрямі здійснено надання таких послуг і визначити, за правилами якої держави необхідно оподатковувати суб'єкта ІТ-індустрії [4].

Усунення подвійного оподаткування. Зважаючи на різні юрисдикції країн, норми податкового законодавства та елементи податкового механізму, прибуток від надання послуг ІТ-технологій може бути оподаткований кілька разів різними країнами. Саме тому, удосконалюючи систему оподаткування послуг ІТ-технологій, необхідним є усунення подвійного оподаткування, розробка податкових норм, які б не суперечили бюджетно-податковій політиці держав та їх інтересам.

В Україні вже існує стала модель оподаткування суб'єктів ІТ-індустрії, як для індивідуальних підприємств, так і для юридичних осіб, які надають послуги у сфері ІТ.

Відповідно до українського законодавства, фізичні особи, які бажають здійснювати підприємницьку діяльність, мають бути зареєстрованими як фізичні особи-підприємці (далі – ФОП) відповідно до чинного законодавства [7]. Фізичні особи мають право обрати загальну або спрощену систему оподаткування в залежності від виду діяльності, послуг, які вони надаватимуть замовникам, приблизного розміру доходів, які підприємець бажає отримувати та від того, хто є замовником таких послуг.

Так, якщо підприємець надаватиме послуги з комп'ютерного програмування, консультаційні послуги та інші супутні послуги, діяльність у сфері інформаційного обслуговування, послуги з ремонту, технічного обслуговування офісних машин, комп'ютерів і периферійного обладнання та інші послуги тільки фізичним особам для потреб, що не пов'язані зі здійсненням підприємницької діяльності, а також якщо приблизний дохід від вищевказаної діяльності не перевищуватиме суму ліміту, встановлену в законодавстві, такий підприємець має право обрати спрощену систему оподаткування. Підходящими для такої діяльності є єдиний податок II та III групи.

Посилаючись на норми Податкового кодексу України (далі – ПКУ), ми можемо дійти висновку, що обрання суб'єктом ІТ-індустрії II групи єдиного податку значно звужує коло потенційних клієнтів, а також можливість найму великої кількості працівників (допускається не більше 10 осіб) [8]. Варто також звернути увагу на те, що при обранні II групи єдиного податку, платникові доведеться сплачувати до бюджету суму податку, що становитиме до 20% розміру мінімальної заробітної плати [8]. Платники єдиного податку II групи сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця. Такі платники єдиного податку мають можливість здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року [8].

На сьогодні для ведення діяльності в ІТ-сфері фізичним особам-підприємцям доцільно обирати III групу єдиного податку, оскільки кількість осіб, які можуть перебувати з ними в трудових відносинах не є обмеженою, а ліміт доходу, який нещодавно був збільшений до 8 285 700 гривень (1 167 розмірів мінімальної зарплати), перевищує

ліміт, який наразі встановлений для платників II групи єдиного податку у розмірі 5 921 400 гривень (834 розмірів мінімальної зарплати) [8; 9].

Необхідно окремо вказати на те, що у зв'язку із поширенням коронавірусної хвороби до норм ПКУ була внесена низка змін, пов'язаних із оподаткуванням окремих суб'єктів господарювання. Зокрема, це стосується і підвищення лімітів для фізичних осіб-підприємців, які перебувають на спрощеній системі оподаткування. Так, для II групи платників єдиного податку ліміт доходу було збільшено із 1 500 000 гривень до 5 000 000 гривень, а для III групи платників єдиного податку – з 5 000 000 гривень до 7 000 000 гривень [10].

Платникам III групи єдиного податку надається можливість вибору ставки єдиного податку:

- 3% доходу – у разі сплати податку на додану вартість;
- 5% доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку [8].

Вибір ставки податку буде залежати від умов надання платником податку своїх послуг. Згідно з чинним податковим законодавством, податок на додану вартість сплачується, якщо послуги надаються на митній території України [8]. Проте послуги в ІТ-сфері, з урахуванням їх специфіки, часто надаються замовникам за межами митної території України, що виключає їх оподаткування податком на додану вартість. Також, якщо виконавець ІТ-послуги не отримує право власності на створену програмну продукцію і таке право власності переходить до замовника, такі операції підлягають оподаткуванню податком на додану вартість на загальних підставах [9]. Платники єдиного податку III групи зобов'язані сплатити єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал [8].

Звітним періодом для платників єдиного податку II групи є календарний рік, на відміну від платників єдиного податку III групи, для яких встановлений квартальний звітний період [8]. Фізичні особи-підприємці, що являються платниками єдиного податку першої і другої груп та платники податку третьої групи, які не є платниками податку на додану вартість, ведуть облік у довільній формі шляхом помісячного відображення отриманих доходів. Платники єдиного податку III групи, які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік у довільній формі шляхом помісячного відображення доходів та витрат [11].

У разі, якщо фізична особа-підприємець обирає загальну систему оподаткування, вона зобов'язується сплачувати податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) разом із військовим збором [8]. Об'єктом оподаткування ПДФО для фізичних осіб-підприємців є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця [8]. Ставка ПДФО для фізичних осіб-підприємців, які надають ІТ-послуги, є загальною та становить 18% від бази оподаткування [8]. Якщо ФОП зареєстрований як платник податку на додану вартість, до його витрат і доходу не включаються суми податку на додану вартість, що вже входять до ціни наданих ІТ-послуг [8]. Разом зі сплатою ПДФО на платника податку покладається обов'язок зі сплати військового збору, який становить 1,5% від суми отриманого доходу.

ФОП, який здійснює свою діяльність в ІТ-сфері, зобов'язаний подавати податкову декларацію за місцем його податкової адреси за результатами календарного року протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року, в якій мають також зазначатися авансові платежі з податку на доходи [8].

Платник зобов'язаний самостійно розраховувати авансові платежі з ПДФО згідно із фактичними даними, обліку доходів і витрат, що ведеться згідно з п. 177.10 ст. 177 Податкового кодексу України, кожного календарного кварталу та сплачуються до бюджету до 20 числа місяця, наступного за кожним календарним кварталом (до 20 квітня, до 20 липня і до 20 жовтня). Авансовий платіж за четвертий календарний квартал не розраховується та не сплачується [8]. Необхідно враховувати те, що ФОП – суб'єкт ІТ-сфери є податковим агентом працівника, який перебуває з таким ФОП у трудових або цивільних правовідносинах щодо будь-яких доходів, які нараховані (виплачені, надані) на користь такої особи [8].

При розгляді оподаткування діяльності юридичних осіб – суб'єктів ІТ-індустрії, необхідно також підкреслити можливість обрати загальну або спрощену систему оподаткування. Так, якщо юридична особа – суб'єкт ІТ-індустрії вирішить обрати спрощену систему оподаткування, даний суб'єкт має зареєструватися платником єдиного податку III групи відповідно до вимог щодо їх діяльності, встановлених у ПКУ [8].

На нашу думку, юридичним особам – суб'єктам ІТ-індустрії доцільно обирати загальну систему оподаткування, оскільки відсутня ціла низка обмежень, які можуть завадити ефективному розвитку діяльності великих суб'єктів господарювання в ІТ-сфері. Наприклад, для суб'єктів – юридичних осіб, які обрали загальну систему оподаткування, відсутні обмеження щодо виду діяльності, форми розрахунків та розміру доходу.

Загальна система оподаткування для юридичних осіб передбачає сплату податку на прибуток підприємств за базовою ставкою у розмірі 18% [8]. Об'єктом оподаткування на загальній системі є прибуток із джерелом походження з України та за її межами. Розрахунок об'єкта оподаткування можливий за таких варіантів:

Із коригуваннями, тобто збільшенням або зменшенням фінансового результату до оподаткування, визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та міжнародних стандартів фінансової звітності, які виникають відповідно до положень ПКУ [9; 13; 14; 15].

Без коригування фінансового результату на суму всіх різниць, зазначених у ПКУ. Коригування фінансового результату мають право не здійснювати платники, чий дохід не перевищує 20 мільйонів гривень [8; 15].

Оподаткування доходів ІТ-компаній, які здійснюють свою діяльність не лише на території України, а і за її межами, відбувається відповідно до чинних міжнародних конвенцій про уникнення подвійного оподаткування, укладених між Україною та іншими державами, а також у відповідності до внутрішнього законодавства кожної з країн.

Податок на прибуток має розраховуватися суб'єктом ІТ-індустрії самостійно. Звітним періодом для сплати податку на прибуток підприємств є календарні квартали, півріччя, три квартали, рік. Податкова декларація розраховується наростаючим підсумком [8]. Звітний період починається з першого календарного дня даного періоду і закінчується останнім календарним днем звітного періоду [8].

За останні роки до законодавства України, яким регулюється оподаткування суб'єктів ІТ-індустрії, намагалися вносити зміни, серед яких варто виокремити такі основні новації.

У 2019 році до Верховної Ради України були передані на розгляд законопроект № 10094 та законопроект № 10094-1, норми яких стосувалися змін оподаткування ІТ-індустрії. Так, законопроект № 10094 від 26 лютого 2019 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо розвитку креативних індустрій в Україні)» передбачав створення додаткової групи платників єдиного податку для фізичних осіб-підприємців ІТ-сфери. Даним

законопроектом встановлювалися критерії, за якими платники могли бути віднесені до новоствореної 5 групи платників єдиного податку, яка мала бути створена виключно для суб'єктів ІТ-сфери, а також встановлювалися ліміти доходів у розмірі 7500000 гривень. Початкова ставка для цієї групи платників становила б 5% та з кожним роком мала би збільшуватися до остаточної ставки – 10%. Проте дані умови не повністю задовольняли ІТ-сферу [16]. Даний законопроект було відкликано.

Альтернативою законопроекту № 10094 для ІТ-бізнесу став законопроект № 10094-1, внесений на розгляд до Верховної Ради України 14 березня 2019 року. Метою законопроекту було виведення ІТ-індустрії з тіні та збільшення надходжень до бюджету, шляхом надання пільг фізичним особам-підприємцям – суб'єктам ІТ-індустрії зі сплати ПДФО та єдиного соціального внеску. Так, розмір ПДФО для вказаних суб'єктів становив би 9%, а розмір ЄСВ сягав би 5% до 2025 року. Класифікатор професій мав би показувати, ким насправді є співробітники ІТ-сфери, і мав би ввести спеціальний порядок реєстрації таких суб'єктів індустрії програмної продукції. Однак, для отримання вищевказаних пільг суб'єктам ІТ-бізнесу необхідно було б зареєструватися як суб'єкт індустрії програмної продукції. Для підтвердження права на застосування пільгового оподаткування контролюючий орган мав провести документальну позапланову невідзну перевірку платника [17]. Даний законопроект також був відкликаний.

Згодом, до Верховної Ради України надійшов законопроект № 2615 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо встановлення спеціального податкового режиму», внесений 18 грудня 2019 року. Ним передбачається створення 5 групи єдиного податку для стартапів, що може вплинути і на діяльність суб'єктів ІТ-сфери. Планується створення 5 групи єдиного податку для стартапів, які використовують виключно реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій. Протягом перших 9 місяців обсяг доходу суб'єктів не повинен перевищувати 300000 гривень. Протягом визначеного пільгового періоду, який становить 9 місяців, стартапи будуть звільнені від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з певних податків і зборів. Таким чином відсоткова ставка єдиного податку становитиме 0%, також стартапи будуть звільнені від сплати ЄСВ [16]. Після закінчення пільгового режиму

ФОП зобов'язаний протягом місяця перейти на обрану ним форму оподаткування. У разі невиконання вказаної умови, його автоматично буде переведено на загальну систему оподаткування. Наразі розгляд вказаного законопроекту призупинено. Проте, згідно з даними, опублікованими на сторінці Верховної Ради України, 06 лютого 2024 року даний законопроект було знято з розгляду.

Необхідно зазначити, що підписання Закону України Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві є важливим етапом врегулювання оподаткування ІТ-індустрії. Так, ним усуваються технічні та логічні помилки у Податковому кодексі України; усуваються проблеми подвійного оподаткування шляхом запровадження процедури взаємного узгодження; вдосконалюються деякі питання функціонування електронного кабінету; надається можливість нерезидентам оскаржити певні рішення у контролюючого органу, який їх виніс [19].

**Висновки.** Галузь інформаційних технологій в Україні набирає неабиякого розвитку в останні роки та грає важливе значення для побудовання стійкої економіки держави та забезпечення гідного рівня життя громадян.

Система оподаткування суб'єктів ІТ-сфери в Україні визнається багатьма експертами застарілою та такою, що не відповідає умовам розвитку вказаної сфери. Наразі публічне адміністрування податків в ІТ-сфері відбувається за спрощеною або загальною системою оподаткування.

Більшість суб'єктів ІТ-індустрії надають перевагу спрощеній системі оподаткування, реєструючись платниками єдиного податку ІІ групи або ІІІ групи, у залежності від обставин ведення їх господарської діяльності, а також уникаючи загальної системи оподаткування. Це призводить до надходження податкових платежів від однієї із найприбутковіших галузей економіки до державного бюджету не у повному обсязі.

Перед початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну до Верховної Ради України надходило багато ініціатив та законопроектів, які стосувалися змін в оподаткуванні ІТ-сфери, але більшість із них було відхилено. Відслідковується ряд позитивних та одночасно негативних змін у законодавстві, яким регулюється оподаткування ІТ-сфери, у зв'язку із підписанням Закону № 1210 Президентом України.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Інфографіка. Експорт українського ІТ за 2019 рік зріс на 30%. Офіційний сайт IT Ukraine Association. Режим доступу. URL: <https://itukraine.org.ua/eksport-ukrainskogo-it-za-2019-rik-zris-na-30.html>
2. ІТ-імідж України у світі. Дослідження. Режим доступу. URL: [https://brandukraine.org.ua/documents/101/Ukraines\\_IT\\_perceptions\\_report\\_web\\_29\\_09\\_2023.pdf](https://brandukraine.org.ua/documents/101/Ukraines_IT_perceptions_report_web_29_09_2023.pdf)
3. Повідомлення IT Ukraine Association. Експорт ІТ послуг вперше за тривалий час знизився у річному показнику – дані за 2023 рік. Режим доступу. URL: <https://itukraine.org.ua/eksport-it-poslug-vpershe-za-trivalij-chas-znizivsya-u-richnomu-pokazniku-dani-za-2023-rik/>
4. Тимошенко А. О. Оподаткування послуг в ІТ-сфері: проблеми та перспективи. *Економічна наука. Економіка та держава*. 2018. № 4. 46–52 с. Режим доступу. URL: [http://www.economy.in.ua/pdf/4\\_2018/12.pdf](http://www.economy.in.ua/pdf/4_2018/12.pdf)
5. Малець С. С. Теоретичні аспекти податкового регулювання в ринковій економіці. *Науковий вісник Мукачівського державного університету*. 2015. *Серія Економіка. Випуск 1(3)*. 242–247 с. Режим доступу. URL: <https://www.msu.edu.ua/visn/?p=347&lang=uk>
6. Prokorenko N. IT financing: opportunities and risks. *Економіка і управління*. Київ. 2016. № 1. 92–95 с.
7. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань: Закон України від 15 травня 2003 року № 755-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 31–32. Ст. 263.
8. Податковий кодекс України: 2 грудня 2010 року. № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 13–14. № 15–16. № 17. Ст. 112.
9. Важливі цифри 2024 року для платників єдиного податку першої-третьої груп. Головне управління ДПС у Рівненській області. Режим доступу. URL: <https://rv.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/744824.html>
10. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 30 березня 2020 року. № 540-IX.
11. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань: Закон України від 14 липня 2020 року. № 786-IX
12. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 7 лютого 2013 року. № 73.
13. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток»: Наказ Міністерства фінансів України від 28 грудня 2000 року. № 353.
14. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ, МСФЗ для МСП, включаючи МСБО та тлумачення КТМФЗ, ПКТ): Документ № 929\_010. Режим доступу. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929\\_010](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_010)

15. Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс. Інформаційно-довідковий департамент ДПС. Режим доступу. URL: <http://zir.sfs.gov.ua/main/bz/view/?src=ques>
16. Юлія Шинкар. 5 група для фопів: розбираємо законопроекти для IT-сфери та стартапів. Зміст. Стаття від 9 березня 2020 року. Режим доступу. URL: <https://zmist.pl.ua/news/5-grupa-dlya-fopiv-rozbirajemo-zakonoprojekti-dlya-it-sferi-ta-startapiv>
17. Новий законопроект для it-бізнесу. Finerevolution. Режим доступу. URL: <https://finevolution.com.ua/novij-zakonoprojekt-dlya-it-biznesu/>
18. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві: Закон України від 16 січня 2020 року. № 466-IX. Режим доступу. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/466-20#Text>
19. Зміни, передбачені Законом № 466-IX, що удосконалює податкове законодавства. Державна податкова служба України. Режим доступу. URL: <https://www.tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/419682.html>